

31968R1017

23.7.1968

ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

L 175/1

NARIADENIE RADY (EHS) č. 1017/68**z 19. júla 1968****o uplatňovaní pravidiel súťaže na železničnú, cestnú a vnútrozemskú vodnú dopravu**

RADA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva, najmä na jej články 75 a 87,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Zhromaždenia ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽²⁾,

keďže nariadenie Rady č. 141 ⁽³⁾ vynímajúce dopravu z uplatňovania nariadenia č. 17 ⁽⁴⁾ stanovuje, že nariadenie č. 17 sa nevzťahuje na dohody, rozhodnutia a zosúladené postupy v odvetví dopravy, ktorých cieľom je stanovenie cien a podmienok dopravy, obmedzovanie alebo kontrola poskytovania dopravy, alebo rozdeľovania dopravných trhov, ani na dominantné postavenie na dopravnom trhu podľa článku 86 zmluvy;

keďže pre železničnú, cestnú a vnútrozemskú vodnú dopravu stanovuje nariadenie č. 1002/67/EHS ⁽⁵⁾, že takáto výnimka nepotrvá dlhšie než do 30. júna 1968;

keďže vytvorenie pravidiel hospodárskej súťaže pre železničnú, cestnú a vnútrozemskú vodnú dopravu je súčasťou spoločnej dopravnej politiky a všeobecnej hospodárskej politiky;

keďže, keď sa vytvárajú pravidlá pre tieto sektory, treba brať do úvahy odlišné črty dopravy;

keďže vzhľadom na to, že pravidlá súťaže pre dopravu sa odkláňajú od všeobecných pravidiel hospodárskej súťaže, musí byť podniky umožnené, aby vedeli, aké pravidlá platia v každom jednotlivom prípade;

keďže pri zavádzaní systémových pravidiel hospodárskej súťaže pre dopravu je potrebné, aby takéto pravidlá boli rovnako uplatňované na spoločné financovanie alebo nadobudnutie dopravných zariadení pre spoločné používanie určitými skupinami podnikov, a tiež pre určité prevádzky, ktoré súvisia so železničnou, cestnou a riečnou dopravou, poskytovateľov doplnkových služieb pre dopravu;

keďže na zabezpečenie toho, aby obchod medzi členskými štátmi nebol ovplyvnený, alebo aby hospodárska súťaž v rámci spoločného trhu nebola skreslená, je potrebné v princípe zakázať pre tieto vyššie uvedené tri druhy dopravy všetky dohody medzi podnikmi rozhodnutia združení podnikov, zosúladené postupy medzi podnikmi a všetky prípady zneužívania dominantného postavenia v rámci spoločného trhu, ktoré by mohli mať takýto účinok;

keďže určité druhy dohôd, rozhodnutí a zosúladených postupov v odvetví dopravy, ktorých cieľom a účinkom je len využitie technických zlepšení alebo dosiahnutie technickej spolupráce, môžu byť vyňaté zo zákazu obmedzujúcich dohôd, pretože prispievajú k zvýšeniu produktivity; keďže na základe skúseností z uplatňovania tohto nariadenia Rada na návrh Komisie môže zmeniť a doplniť zoznam týchto druhov dohôd;

keďže, aby zlepšenie mohlo byť podporené v niekedy príliš čelenej štruktúre priemyslu cestného a vnútrozemsko-vodného odvetvia, mali by byť tiež vyňaté zo zákazu obmedzujúcich dohôd tie dohody, rozhodnutia a zosúladené postupy, ktoré zabezpečujú vytvorenie a prevádzkovanie skupín podnikov v týchto dvoch sektoroch dopravy, ktorých cieľom je prevádzkovanie dopravných prevádzok, vrátane spoločného financovania alebo získania dopravných zariadení pre spoločné prevádzkovanie služieb; keďže takáto celková výnimka môže byť poskytnutá len za podmienky, že celková kapacita skupiny neprekročí stanovené maximum, a že samostatná kapacita patriacich do skupiny neprekročí určité stanovené limity, aby bolo zabezpečené, že žiadny podnik nebude môcť mať dominantné postavenie v rámci skupiny; keďže však Komisia musí mať právomoc zasiahnuť ak, v osobitných prípadoch, by takéto dohody mali účinky, ktoré nie sú zlučiteľné s podmienkami, podľa ktorých sa obmedzujúca dohoda môže považovať za

⁽¹⁾ Ú. v. ES 205, 11.12.1964, s. 3505/64.

⁽²⁾ Ú. v. ES 103, 12.6.1965, s. 1792/65.

⁽³⁾ Ú. v. ES 124, 28.11.1962, s. 2751/62.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES 13, 21.2.1962, s. 204/62.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES 306, 16.12.1967, s. 1.

prípustnú a bola by zneužitím výnimky; keďže skutočnosť, že skupina má celkovú kapacitu väčšiu, ako je stanovené maximum, alebo nemôže žiadať celkovú výnimku vzhľadom na jednotlivé kapacity podnikov patriacich ku skupine, nevyklučuje, aby skupina v súlade s právom prijala dohodu, rozhodnutie alebo zosúladený postup, ak splní podmienky stanovené v tomto nariadení;

keďže tam, kde dohoda, rozhodnutie alebo zosúladený postup prispieva k zlepšeniu kvality služieb v doprave alebo k podpore lepšej kontinuity a stability pri uspokojovaní potrieb na dopravných trhoch, kde ponuka a dopyt môžu byť predmetom značných dočasných výkyvov, alebo prispievajú k zvýšeniu produktivity podnikov, alebo k rozšíreniu technického alebo hospodárskeho pokroku, musí byť umožnené, aby bol zákaz vyhlásený za nepoužiteľný vždy však za podmienky že tieto dohody, rozhodnutia alebo zosúladené postupy primerane zohľadnia záujmy užívateľov dopravy, nestanovia príslušným podnikom obmedzenia, ktoré nie sú nevyhnutné pre dosiahnutie vyššie uvedených cieľov a neumožňujú týmto podnikom vylúčiť hospodársku súťaž vo vzťahu k podstatnej časti daných výrobkov so zohľadnením hospodárskej súťaže s inými druhmi dopravy;

keďže je potrebné dovtedy, kým Rada konajúca v súlade so spoločnou dopravnou politikou nezavedie príslušné opatrenia na zabezpečenie stabilného dopravného trhu a za predpokladu, že Rada zistila krízový stav, povoliť pre daný trh také dohody, ktoré sú potrebné na zníženie narušenia vyplývajúceho zo štruktúry dopravného trhu;

keďže čo sa týka železničnej, cestnej a vnútrozemskej vodnej dopravy je potrebné, aby členské štáty ani neponechali v platnosti, ani nezavádzali opatrenia, ktoré sú nezlučiteľné s týmto nariadením, týkajúce sa verejnoprávnych podnikov alebo podnikov, ktorým sa priznávajú osobitné alebo výlučné práva; keďže je tiež želané, aby podniky poverené prevádzkovaním služieb všeobecnej hospodárskej dôležitosti podliehali ustanoveniam tohto nariadenia do tej miery, aby ich uplatňovanie nebránilo, právne alebo fakticky, plneniu určitých im pridelených zvláštnych úloh vždy za podmienky, že rozvoj obchodu nebude týmto ovplyvnený do takej miery, aby to bolo v rozpore so záujmami spoločnosti; keďže Komisia musí mať právomoc sledovať, či tieto princípy sú uplatňované a adresovať na tento účel členským štátom vhodné smernice alebo rozhodnutia;

keďže podrobné pravidlá uplatňovania základných princípov tohto nariadenia musia byť vytvorené tak, aby zabezpečovali účinný dohľad, pričom by zjednodušili administratívu na najnižšiu možnú mieru tak, aby zároveň spĺňali potreby podnikov z pohľadu ich právnej istoty;

keďže je v prvom rade na samotných podnikoch, aby posúdili, či prevažujú účinky ich dohôd, rozhodnutí alebo zosúladených postupov, ktoré obmedzujú súťaž alebo ekonomické výhody akceptovateľné ako opodstatnenie pre takéto obmedzenie a náležito rozhodli, na svoju vlastnú zodpovednosť, či sú takéto dohody, rozhodnutia alebo zosúladené postupy prípustné alebo nie;

keďže, z toho dôvodu by mali mať podniky možnosť uzatvárať alebo plniť dohody bez toho, aby ich oznamovali; keďže stavia takéto dohody do rizika, že budú so spätným účinkom vyhlásené za neplatné, mali by byť preskúmané na základe sťažnosti alebo z vlastného podnetu Komisie, avšak týmto nie je dotknutá možnosť ich vyhlásenia za neplatné so spätným účinkom, dokonca aj v prípade takéhoto následného preskúmania;

keďže však podniky môžu, v určitých prípadoch, požiadať o pomoc príslušné orgány, aby zabezpečili, aby ich dohody, rozhodnutia alebo zosúladené postupy boli v súlade s platnými predpismi; keďže na tento účel by mal byť pre podniky dostupný postup, podľa ktorého môžu predložiť Komisii žiadosť, pričom zhrnutie každej takejto žiadosti je uverejňované v *Úradnom vestníku Európskych spoločností*, čím sa umožňuje všetkým dotknutým tretím osobám predložiť svoje pripomienky k predmetným dohodám; keďže v prípade, že žiadny členský štát alebo dotknutá strana nepodá sťažnosť, a pokiaľ Komisia neoznámi žiadateľom, v rámci stanovenej lehoty, že existujú vážne pochybnosti o prípustnosti takejto dohody, táto dohoda sa považuje za vyňatú zo zákazu na dobu, ktorú už uplynula a na ďalšie tri roky;

keďže s ohľadom na výnimočnú povahu dohôd potrebných na zníženie narušenia vyplývajúceho zo štruktúry dopravného trhu, ak už Rada zistila, že existuje krízový stav, podniky, ktoré chcú získať povolenie na takúto dohodu, mali by toto oznámiť Komisii; keďže povolenie Komisie by malo mať účinnosť len od dátumu, keď bolo rozhodnuté o jeho udelení; keďže doba plat-

nosti takéhoto povolenia by nemala presiahnuť tri roky, odkedy Radazistila krízový stav; keďže obnovenie rozhodnutia by malo závisieť od obnovenia zistenia krízového stavu Radou; keďže v každom prípade, povolenie by malo prestať platiť najneskôr do šiestich mesiacov odvtedy, ako Rada zavedie vhodné opatrenia na zabezpečenie stability na tom dopravnom trhu, ktorého sa dohoda týka;

keďže na zabezpečenie jednotného uplatňovania pravidiel hospodárskej súťaže v rámci spoločného dopravného trhu musia byť stanovené pravidlá, na základe ktorých Komisia, konajúca v úzkej a neustálej súčinnosti s príslušnými orgánmi členských štátov, môže prijať opatrenia potrebné na uplatnenie takýchto pravidiel hospodárskej súťaže;

keďže na tento účel Komisia musí spolupracovať s príslušnými orgánmi členských štátov a byť splnomocnená v rámci spoločného trhu požadovať také informácie a vykonávať také šetrenia, aby odhalila všetky dohody, rozhodnutia alebo zosúladené postupy zakázané podľa tohto nariadenia alebo zneužívania dominantného postavenia, ktoré sú podľa tohto nariadenia zakázané;

keďže, ak pri uplatňovaní nariadenia na špecifický prípad dospeje členský štát k názoru, že ide o zásadnú otázku, ktorá sa týka spoločnej dopravnej politiky, potom pri takýchto otázkach by mala mať Rada možnosť tieto otázky preskúmať; keďže by malo byť možné, aby všetky všeobecné otázky, ktoré vznikli v súvislosti so zavedením politiky hospodárskej súťaže do odvetvia dopravy, boli adresované na Radu; keďže musí byť ustanovený postup, ktorý zabezpečuje, že každé rozhodnutie uplatňovania tohto nariadenia v špecifickom prípade bude prijaté Komisiou len po tom, ako Rada preskúma zásadné otázky v zmysle usmernení vypracovaných na základe tohto preskúmania;

keďže z dôvodu povinnosti zabezpečiť, aby ustanovenia tohto nariadenia boli uplatnené, musí byť Komisia splnomocnená adresovať podnikom alebo združeniam podnikov odporúčania a rozhodnutia, ktorými môže zamedziť porušenia ustanovení tohto nariadenia zakazujúce určité dohody, rozhodnutia alebo postupy;

keďže dodržiavanie zákazov uvedených v tomto nariadení a plnenie záväzkov uložených podnikom alebo združeniam podnikov podľa tohto nariadenia musí byť vynutiteľné formou pokút a periodických sankcií;

keďže príslušným podnikom musí byť udelené právo byť Komisiou vypočutý, tretím osobám, ktorých záujmy by mohli byť rozhodnutím zasiahnuté, sa musí tiež poskytnúť príležitosť predložiť vopred pripomienky a musí byť zabezpečené široké uverejnenie prijatých rozhodnutí;

keďže je potrebné podľa článku 172 udeliť Súdnemu dvoru neobmedzenú súdnu právomoc nad rozhodnutiami, ktorými Komisia ukladá pokuty alebo opakujúce sa platby penále;

keďže v súvislosti s dohodami, rozhodnutiami a zosúladenými postupmi, ktoré existujú v deň uverejnenia tohto nariadenia v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev, je účelné o šesť mesiacov odložiť účinnosť zákazu uvedeného v nariadení, aby sa uľahčilo podnikom prispôbiť svoju činnosť tak, aby boli v súlade s ustanoveniami nariadenia;

keďže na základe diskusií s tretími krajinami, ktoré podpísali Revidovanú konvenciu pre splavovanie Rýnu a v rámci vhodného časového obdobia po ukončení týchto diskusií, toto nariadenie ako celok by malo byť podľa potreby novelizované z pohľadu záväzkov, ktoré vznikli z Revidovanej konvencie pre splavovanie Rýnu;

keďže nariadenie by podľa potreby malo byť po trojročnom období zmenené a doplnené v zmysle získaných skúseností; keďže bude hlavne potrebné zväziť, či, z pohľadu rozvoja spoločnej dopravnej politiky za toto obdobie, bude treba rozšíriť rozsah nariadenia o dohody, rozhodnutia, zosúladené postupy a prípady zneužívania dominantného postavenia, ktoré neovplyvňujú obchod medzi členskými štátmi,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Základné ustanovenie

Ustanovenia tohto nariadenia, v oblasti železničnej, cestnej a vnútrozemskej vodnej dopravy, sa vzťahujú jednak na všetky dohody, rozhodnutia a zosúladené postupy, ktoré majú za cieľ alebo účinko na určovanie cien a dopravných podmienok, na obmedzovanie alebo kontrolu poskytovania dopravy, rozdeľovanie dopravných trhov, využívanie technických zlepšení alebo technickej spolupráce, alebo spoločné financovanie, alebo nadobudnutie dopravných zariadení alebo príslušenstva, ktorých prevádzkovanie je priamo spojené s poskytovaním dopravných služieb a je nevyhnutné pre spoločné prevádzkovanie služieb skupinou podľa článku 4 cestných alebo vnútrozemských vodných dopravných podnikov, a jednak na zneužívanie dominantného postavenia na dopravnom trhu. Tieto ustanovenia sa tiež vzťahujú na prevádzky prevádzkovateľov pomocných dopravných služieb, ktoré majú niektoré z cieľov alebo účinkov vyššie uvedených.

Článok 2

Zákaz obmedzujúcich konaní

Pokiaľ články 3 až 6 nestanovia inak, nasledovne je zakázané ako nezlučiteľné so spoločným trhom, pre tento účinok nie je potrebné žiadne predchádzajúce rozhodnutie: všetky dohody medzi podnikmi, rozhodnutia združení podnikov a zosúladené postupy, ktoré sú schopné ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi, a majú za cieľ alebo účinok vylúčenie, obmedzenie alebo skreslenie hospodárskej súťaže v rámci spoločného trhu a najmä tie, ktoré:

- a) priamo alebo nepriamo stanovujú ceny a podmienky dopravy, alebo iné obchodné podmienky;
- b) obmedzujú alebo kontrolujú ponuku dopravy, trhy, technický rozvoj alebo investície;
- c) rozdeľujú dopravné trhy;
- d) uplatňujú nerovnaké podmienky pri rovnakých obchodoch s inými obchodnými stranami, čím sa tieto znevýhodňujú v hospodárskej súťaži;
- e) podmieňujú uzatvorenie zmlúv s druhými stranami prijatím dodatočných záväzkov, ktoré svojou podstatou alebo obchodným využitím nesúvisia s poskytovaním dopravných služieb.

Článok 3

Výnimka pre technické dohody

1. Zákaz ustanovený v článku 2 sa nevzťahuje na dohody, rozhodnutia alebo zosúladené postupy, ktoré majú za cieľ alebo účinok používanie technických zlepšení alebo dosiahnutie technickej spolupráce prostriedkami:

- a) štandardizácie vybavenia, dopravných dodávok, dopravných prostriedkov alebo pevných inštalácií;
- b) výmeny alebo spoločného užívania s cieľom využitia dopravných služieb, zamestnancov, vybavenia, dopravných prostriedkov alebo pevných inštalácií;
- c) organizácie a vykonávania následnej, doplnkovej, náhradnej alebo kombinovanej dopravy a stanovovania a používania celkových cien a podmienok pre takéto operácie, vrátane osobitných konkurenčných sadzieb;
- d) používania pre jeden spôsob dopravy trás, ktoré sú z prevádzkového hľadiska najracionálnejšími;
- e) koordinácie cestovných poriadkov pre prípojné trasy;
- f) zoskupenia jednotlivých zásielok;

- g) vytvorenia jednotných pravidiel, ktoré sa týkajú štruktúry sadzieb a ich podmienok použitia, pokiaľ tieto pravidlá neuvádzajú ceny a podmienky dopravy.

2. Komisia v prípade potreby predloží Rade návrhy na rozšírenie alebo zúženie zoznamu uvedeného v odseku 1.

Článok 4

Výnimka pre skupiny malých a stredných podnikov

1. Dohody, rozhodnutia a zosúladené postupy uvedené v článku 2 sú vyňaté zo zákazu v tomto článku, ak ich účelom je:

- vytvorenie a prevádzkovanie skupín cestných a vnútrozemských vodných dopravných podnikov s cieľom pokračovať v dopravných aktivitách,
- spoločné financovanie alebo získanie dopravného vybavenia alebo dodávok, ak tieto prevádzky priamo súvisia s poskytovaním dopravných služieb a sú potrebné pre spoločné prevádzkovanie vyššie uvedených skupín,

vždy pod podmienkou, že celková kapacita ktorejkoľvek skupiny nepresiahne:

- 10 000 ton v prípade cestnej dopravy,
- 500 000 ton v prípade vnútrozemskej vodnej dopravy.

Kapacita každého podniku zo skupiny nesmie presiahnuť 1 000 ton v prípade cestnej dopravy alebo 50 000 ton v prípade vnútrozemskej vodnej dopravy.

2. Ak vykonanie dohody, rozhodnutia alebo zosúladeného postupu podľa odseku 1 má v danom prípade účinok, ktorý je nezlučiteľný s požiadavkami článku 5 a ktorý predstavuje zneužitie výnimky z ustanovení článku 2, môžu byť podniky alebo združenia podnikov požiadané, aby ukončili takéto účinky.

Článok 5

Nepoužitie zákazu

Zákaz v článku 2 môže byť so spätným účinkom vyhlásený ako nepoužiteľný na:

- akékoľvek dohody alebo kategórie dohôd medzi podnikmi,
- akékoľvek rozhodnutia alebo kategórie rozhodnutí združení podnikov, alebo

— akékoľvek zosúladené postupy alebo kategórie zosúladených praktík, ktoré prispievajú k:

— zlepšeniu kvality dopravných služieb alebo

— podpore väčšej plynulosti a stability pri uspokojovaní dopravných potrieb na trhoch, kde ponuka a dopyt podliehajú značným dočasným výkyvom, alebo

— zvýšeniu produktivity podnikov, alebo

— rozšíreniu technického alebo hospodárskeho pokroku

a súčasne primerane zohľadňujú záujmy užívateľov v doprave, a ani:

a) neukladajú dotknutým dopravným podnikom žiadne obmedzenia, ktoré by neboli nevyhnutné pre dosiahnutie horeuvedených cieľov; ani

b) neumožňujú takýmto podnikom vylučovať hospodársku súťaž v podstatnej časti daného dopravného trhu.

Článok 6

Dohody, ktoré majú za cieľ znížiť narušenia, ktoré vyplývajú zo štruktúry dopravného trhu

1. Pokiaľ Rada v rámci spoločnej dopravnej politiky nezavedie vhodné opatrenia na zabezpečenie stabilného dopravného trhu, zákaz uvedený v článku 2 môže byť vyhlásený za nepoužiteľný na všetky dohody, rozhodnutia alebo zosúladené postupy, ktoré smerujú k zníženiu narušení na danom trhu.

2. Rozhodnutie nepoužiť zákaz uvedený v článku 2, prijaté postupom podľa článku 14, môže byť prijaté až potom, čo Rada kvalifikovanou väčšinou, alebo pokiaľ je členský štát názoru, že podmienky uvedené v článku 75 ods. 3 zmluvy boli splnené, jednomyselne zistila na základe správy Komisie, že existuje krízový stav v celom alebo v časti dopravného trhu.

3. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 2, zákaz v článku 2 môže byť vyhlásený za nepoužiteľný, len ak:

a) dohoda, rozhodnutie alebo zosúladený postup neukladá dotknutým podnikom žiadne obmedzenie, ktoré by neboli nevyhnutné na zníženie narušení;

b) neumožňuje týmto podnikom vylučovať hospodársku súťaž v podstatnej časti daného dopravného trhu.

Článok 7

Neplatnosť dohôd a rozhodnutí

Akékoľvek dohody alebo rozhodnutia zakázané podľa predchádzajúcich ustanovení sú automaticky neplatné.

Článok 8

Zákaz zneužívania dominantného postavenia

Akékoľvek zneužívanie dominantného postavenia jedného alebo viacerých podnikov v rámci spoločného trhu alebo v jeho podstatnej časti sú vzhľadom na ich možnosť ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi zakázané, ako nie v súlade so spoločným trhom.

Takéto zneužívanie môže pozostávať najmä v:

a) priamom alebo nepriamom uložením neprimeraných cien alebo podmienok dopravy;

b) obmedzení ponuky dopravy, trhov alebo technického rozvoja na úkor spotrebiteľov;

c) uplatňovaní nerovnakých podmienok pri rovnakých obchodoch s inými obchodnými stranami, čím sa tieto znevýhodňujú v hospodárskej súťaži;

d) podmieňovaní uzatvorenia zmlúv s druhými stranami prijatím dodatočných záväzkov, ktoré svojou podstatou alebo obchodným využitím nesúvisia s poskytovaním dopravných služieb.

Článok 9

Verejnoprávne podniky

1. V prípade verejnoprávnych podnikov a podnikov, ktorým členské štáty priznávajú osobitné alebo výlučné práva, členské štáty ani nezavedú, ani neponechajú v platnosti opatrenia, ktoré sú nezlučiteľné s predchádzajúcimi článkami.

2. Podniky poverené prevádzkovaním služieb všeobecnej hospodárskej dôležitosti podliehajú ustanoveniam predchádzajúcich článkov do tej miery, pokiaľ ich uplatňovanie nebráni, právne alebo fakticky, plneniu zvláštnych úloh, ktorými boli poverené. Rozvoj obchodu nesmie byť ovplyvnený do takej miery, aby to bolo v rozpore so záujmami spoločenstva.

3. Komisia dohliada, aby ustanovenia tohto článku boli uplatňované a v prípade potreby adresuje vhodné smernice alebo rozhodnutia členským štátom.

Článok 10

Konanie na základe sťažnosti alebo z vlastného podnetu Komisie

Komisia na základe prijatej sťažnosti alebo z vlastného podnetu začne konať s cieľom ukončenia akéhokoľvek porušovania ustanovení článku 2 alebo článku 8, alebo použitia článku 4 ods. 2.

Sťažnosti môžu podať:

- a) členské štáty;
- b) fyzické alebo právnické osoby, ktoré preukážu oprávnený záujem.

Článok 11

Výsledok konania na základe sťažnosti alebo z vlastného podnetu Komisie

1. Ak Komisia zistí, že došlo k porušeniu článku 2 alebo článku 8, môže rozhodnutím požadovať, aby podniky alebo združenia podnikov protiprávne konanie ukončili.

Bez toho, aby boli dotknuté iné ustanovenia tohto nariadenia, Komisia môže, pred prijatím rozhodnutia podľa predchádzajúceho odseku, adresovať dotknutým podnikom alebo združeniam podnikov odporúčania pna ukončenie takéhoto protiprávneho konania.

2. Odsek 1 sa použije aj pre prípady spadajúce pod článok 4 ods. 2.

3. Ak Komisia, konajúca na základe prijatej sťažnosti, dospeje k záveru, že na základe dôkazov, ktoré má, neexistuje žiadny dôvod pre zásah podľa článku 2, článku 4 ods. 2 alebo článku 8 v prípade dohody, rozhodnutia alebo zosúladeného postupu, prijme rozhodnutie, ktorým zamietne sťažnosť ako neopodstatnenú.

4. Ak Komisia, konajúca na základe prijatej sťažnosti alebo z vlastného podnetu, dospeje k záveru, že dohoda, rozhodnutie alebo zosúladený postup spĺňa podmienky článku 2 a článku 5, prijme rozhodnutie o použití článku 5. V takomto rozhodnutí musí byť uvedený deň nadobudnutia účinnosti. Tento deň môže predchádzať dátum rozhodnutia.

Článok 12

Použitie článku 5 – konanie o námietkach

1. Podniky a združenia podnikov, ktoré zamýšľajú použiť článok 5 na dohody, rozhodnutia alebo zosúladené postupy podľa článku 2, ktorých sú stranami, môžu predložiť žiadosť Komisii.

2. Ak Komisia posúdi, že žiadosť je prípustná a má k dispozícii všetky dostupné dôkazy a nebolo začaté žiadne konanie podľa článku 10 voči danej dohode, rozhodnutiu alebo zosúladenému postupu, potom čo najskôr uverejní v *Úradnom vestníku Európskych spoločností* zhrnutie žiadosti a vyzve všetky zainteresované tretie strany a členské štáty, aby predložili Komisii svoje pripomienky do 30 dní. Toto uverejnenie musí zohľadniť oprávnené záujmy podnikov na ochranu ich obchodného tajomstva.

3. Pokiaľ Komisia neoznámí žiadateľom do 90 dní odo dňa uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskych spoločností*, že existujú vážne pochybnosti o použiteľnosti článku 5, dohoda, rozhodnutie alebo zosúladený postup, ako sú opísané v žiadosti, sa považujú za vyňaté zo zákazu na dobu, ktorá už uplynula a na maximálne tri roky odo dňa uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskych spoločností*.

Ak Komisia zistí, po uplynutí 90 — dňovej lehoty, avšak pred uplynutím trojročného obdobia, že podmienky na použitie článku 5 nie sú splnené, prijme rozhodnutie o uplatnení zákazu uvedeného v článku 2. Takéto rozhodnutie môže mať spätnú pôsobnosť v prípade, ak dotknuté strany poskytli nepresné informácie, alebo ak zneužili výnimku z ustanovení článku 2.

4. Ak v rámci 90 — dňovej lehoty Komisia upovedomí žiadateľov o tom, čo je uvedené v prvom pododseku odseku 3, preskúma, či ustanovenia článku 2 a článku 5 sú splnené.

Ak zistí, že ustanovenia článku 2 a článku 5 sú splnené, prijme rozhodnutie o použití článku 5. V rozhodnutí musí byť uvedený deň nadobudnutia účinnosti. Tento deň môže predchádzať dátum žiadosti.

Článok 13

Platnosť a zrušenie rozhodnutí o použití článku 5

1. Každé rozhodnutie o použití článku 5 prijaté podľa článku 11 ods. 4 alebo podľa druhého pododseku článku 12 ods. 4 stanoví dobu platnosti; spravidla najmenej šesť rokov. Podmienky a povinnosti môžu byť pripojené k rozhodnutiu.

2. Rozhodnutie môže byť obnovené, ak sú podmienky na použitie článku 5 naďalej splnené.

3. Komisia môže zrušiť alebo zmeniť rozhodnutie, alebo zakázať stranám určité konanie, ak:

- a) nastala zmena akejkoľvek skutočnosti, ktorá bola podstatná pre prijatie rozhodnutia; alebo
- b) strany porušili niektorú z povinností pripojenú k rozhodnutiu; alebo
- c) rozhodnutie je založené na nesprávnych informáciách alebo bolo dosiahnuté podvodom; alebo
- d) ak strany zneužijú výnimku z ustanovení článku 2, ktorá im bola priznaná rozhodnutím.

V prípadoch uvedených pod písm. b), c) alebo d) môže byť rozhodnutie zrušené so spätným účinkom.

Článok 14

Rozhodnutia o použití článku 6

1. Akákoľvek dohoda, rozhodnutie alebo zosúladený postup v zmysle článku 2, v súvislosti s ktorým strany zamýšľajú použiť článok 6, sa oznamuje Komisii.
2. Akékoľvek rozhodnutie Komisie o použití článku 6 je účinné len od dňa jeho prijatia. Stanovuje dobu platnosti. Táto doba nesmie presiahnuť tri roky od zistenia krízového stavu Radou podľa článku 6 ods. 2.
3. Toto rozhodnutie môže Komisia obnoviť, ak Rada opäť zistí, konajúc podľa postupu uvedeného v článku 6 ods. 2, že existuje krízový stav a ak iné podmienky uvedené v článku 6 sú aj naďalej splnené.
4. Podmienky a povinnosti môžu byť priložené k rozhodnutiu.
5. Rozhodnutie Komisie stráca účinnosť najneskôr šesť mesiacov od zavedení opatrení podľa článku 6 ods. 1.
6. Použijú sa ustanovenia článku 13 ods. 3.

Článok 15

Právomoci

Rozhodnutie podlieha preskúmaniu Súdnym dvorom, avšak Komisia má výlučnú právomoc:

- ukladať povinnosti podľa článku 4 ods. 2,
- prijímať rozhodnutia podľa článku 5 a 6.

Orgány členských štátov si naďalej zachovávajú právomoc rozhodovať o tom, či nejaký prípad spadá pod ustanovenia článku 2 alebo článku 8 dovedty, pokiaľ Komisia nezačne konať s cieľom prijatia rozhodnutia v danej veci alebo nepošle oznámenie podľa prvého pododseku článku 12 ods. 3.

Článok 16

Súčinnosť s orgánmi členských štátov

1. Komisia vykonáva konanie uvedené v tomto nariadení v úzkej a neustálej súčinnosti s príslušnými orgánmi členských štátov; tieto orgány majú právo vyjadriť sa k tomuto konaniu.
2. Komisia bezodkladne zašle príslušným orgánom členských štátov kópie sťažností, žiadostí a najdôležitejších dokumentov, ktoré jej boli doručené, alebo ktoré sama zasiela počas konania.
3. Pred prijatím akéhokoľvek rozhodnutia v rámci konania podľa článku 10 alebo pred prijatím rozhodnutia podľa druhého pododseku článku 12 ods. 3, alebo druhého pododseku odseku 4 toho istého článku alebo podľa článku 14 ods. 2 alebo 3 sa poradí s Poradným výborom pre obmedzujúce konania a monopoly v odvetví dopravy. Rovnako sa s ním poradí pred prijatím vykonávacích ustanovení uvedených v článku 29.
4. Poradný výbor pozostáva z úradníkov, ktorí sú príslušní pre oblasť obmedzujúcich konaní a monopolov v doprave. Každý členský štát menuje dvoch úradníkov, aby ho zastupovali, pričom každý z nich, ak sa nemôže zúčastniť, môže byť nahradený iným úradníkom.
5. Porady sa konajú na spoločnom zasadnutí zvolanom Komisiou; takéto zasadnutie sa koná najskôr 14 dní po odoslani oznámenia o jeho zvolaní. K tomuto oznámeniu sa pripojí, s ohľadom na každú prerokovávanú vec, jej zhrnutie spolu s uvedením najdôležitejších dokumentov a predbežným návrhom rozhodnutia.

6. Poradný výbor môže doručiť stanovisko napriek tomu, že niektorí jeho členovia alebo ich náhradníci nie sú prítomní. Správa o výsledku konzultačných postupov je pripojená k návrhu rozhodnutia. Nezverejňuje sa.

Článok 17

Preskúvanie zásadných otázok týkajúcich sa spoločnej dopravnej politiky, ktoré vznikli v súvislosti so špecifickými prípadmi

1. Komisia prijme rozhodnutie, ku ktorému je stanovená povinná porada, uvedené v článku 16, až po uplynutí 20 dní odo dňa, keď poradný výbor vydal svoje stanovisko.

2. Pred uplynutím lehoty uvedenej v odseku 1 členský štát môže požiadať o zvolanie Rady, ktorá by preskúmala spolu s Komisiou zásadné otázky týkajúce sa spoločnej dopravnej politiky, ktoré sú podľa jeho názoru spojené s predmetným prípadom, o ktorom má byť rozhodnuté.

Rada sa stretne do tridsiatich dní od požiadania príslušným členským štátom, výhradne s cieľom preskúmania takýchto zásadných otázok.

Komisia neprijme rozhodnutie dovtedy, kým nezasadne Rada.

3. Rada môže kedykoľvek na požiadanie členského štátu alebo Komisie preskúmať všeobecné otázky, ktoré súvisia s vykonávaním politiky hospodárskej súťaže v odvetví dopravy.

4. Vo všetkých prípadoch, v ktorých bola Rada požiadaná, aby zasadala a preskúmala podľa odseku 2 zásadné otázky a podľa odseku 3 všeobecné otázky, Komisia, na účely tohto nariadenia, vezme do úvahy usmernenia vypracované Radou.

Článok 18

Skúmanie odvetví dopravy

1. Ak trendy v doprave, výkyvy alebo iná nepružnosť cien alebo iných podmienok naznačujú, že súťaž v doprave je obmedzovaná alebo narušená v rámci spoločného trhu v určitej geografickej oblasti, alebo u jedného alebo viacerých dopravných spojení, alebo čo sa týka prepravy cestujúcich alebo tovarov patriacich k jednej alebo viacerým špecifickým kategóriám, Komisia sa môže rozhodnúť vykonať všeobecné skúmanie daného odvetvia a počas neho môže žiadať od dopravných podnikov v tomto sektore, aby dodali informácie a dokumentáciu potrebnú na uplatňovanie princípov stanovených v článkoch 2 až 8.

2. Počas skúmania podľa odseku 1 Komisia požaduje od podnikov alebo skupiny podnikov, ktorých veľkosť naznačuje, že zaberajú dominantné postavenie v rámci spoločného trhu

alebo jeho podstatnej časti, dodanie údajov o štruktúre podnikov a ich správaní, potrebných na vyhodnotenie ich postavenia z hľadiska článku 8.

3. Použijú sa články 16 ods. 2 až 6 a články 17, 19, 20 a 21.

Článok 19

Vyžiadanie informácií

1. Pri plnení povinností uložených týmto nariadením môže Komisia získavať všetky potrebné informácie od vlád a príslušných orgánov členských štátov, podnikov a od združení podnikov.

2. Pri zaslaní žiadosti o informácie podniku alebo združeniu podnikov Komisia zároveň zašle kópiu žiadosti príslušnému orgánu členského štátu, na území ktorého má podnik alebo združenie podnikov sídlo.

3. Vo svojej žiadosti Komisia uvedie právny základ a účel žiadosti a tiež sankcie podľa článku 22 ods. 1 písm. b) za poskytnutie nesprávnych informácií.

4. Vlastníci podnikov alebo ich zástupcovia, v prípade právnických osôb, spoločností alebo podnikov alebo združení bez právnej subjektivity, osoby splnomocnené zastupovať ich zo zákona alebo na základe ich stanov, sú povinné poskytovať požadované informácie.

5. Ak podnik alebo združenie podnikov neposkytne požadované informácie v lehote stanovenej Komisiou alebo poskytne neúplné informácie, Komisia rozhodnutím požiada o poskytnutie informácií. V rozhodnutí musí byť uvedené, aké informácie sa požadujú, stanovená primeraná lehota, v rámci ktorej majú byť tieto informácie poskytnuté a uvedené sankcie podľa článku 22 ods. 1 písm. b) a článku 23 ods. 1 písm. c), ako aj poučenie o práve požiadať Súdny dvor o preskúmanie rozhodnutia.

6. Komisia zároveň zašle kópiu svojho rozhodnutia príslušnému orgánu členského štátu, na území ktorého má podnik alebo združenie podnikov sídlo.

Článok 20

Šetrenia orgánov členských štátov

1. Na požiadanie Komisie príslušné orgány členských štátov vykonávajú šetrenia, ktoré Komisia považuje za potrebné podľa článku 21 ods. 1, alebo ktoré nariadila rozhodnutím podľa článku 21 ods. 3. Úradníci príslušných orgánov členských štátov poverení vedením týchto šetrení vykonávajú svoju právomoc po preukázaní písomného poverenia vyhotoveného príslušným orgánom členského štátu, na území ktorého sa šetrenie vykonáva. Takéto poverenie uvádza predmet a účel šetrenia.

2. Ak o to požiada Komisia alebo príslušný orgán členského štátu, na území ktorého sa vykonáva šetrenie, potom úradníci Komisie môžu pomáhať úradníkom tohto orgánu pri vykonaní ich povinností.

Článok 21

Vyšetrovacía právomoc Komisie

1. Pri vykonaní povinností uložených týmto nariadením môže Komisia podniknúť všetky potrebné šetrenia v podnikoch a združeniach podnikov. Na tento účel sú úradníci poverení Komisiou oprávnení:

- a) kontrolovať účtovné knihy a iné obchodné záznamy;
- b) robiť kópie alebo výpisy z častí účtovných kníh a obchodných záznamov;
- c) požadovať ústne vysvetlenie na mieste;
- d) vstupovať do všetkých priestorov, na pozemky a do dopravných prostriedkov podnikov.

2. Úradníci Komisie, splnomocnení na účely týchto šetrení, vykonávajú svoju právomoc po predložení písomného poverenia, v ktorom sa uvádza predmet a účel šetrenia a sankcie podľa článku 22 ods. 1 písm. c) pre prípad, že by požadované účtovné knihy alebo iné obchodné záznamy neboli úplné

V dostatočnej dobe pred začatím šetrenia Komisia informuje príslušný orgán členského štátu, na ktorého území sa má šetrenie vykonať, o účele šetrenia a o totožnosti poverených úradníkov.

3. Podniky a združenia podnikov sa podriaďujú šetreniu nariadenému rozhodnutím Komisie. V rozhodnutí musí byť

uvedený predmet a účel šetrenia, stanovený dátum jeho začatia, uvedené sankcie podľa článku 22 ods. 1 písm. c) a článku 23 ods. 1 písm. d), ako aj právo požiadať o preskúmanie rozhodnutia Súdny dvor.

4. Komisia prijme rozhodnutie uvedené v odseku 3 po porade s príslušným orgánom členského štátu, na ktorého území sa má šetrenie vykonať.

5. Úradníci príslušného orgánu členského štátu, na ktorého území sa má šetrenie vykonať, môžu na požiadanie tohto orgánu alebo Komisie pomáhať úradníkom Komisie pri vykonávaní ich povinností.

6. Ak sa podnik nepodriadi šetreniu nariadenému podľa tohto článku, dotknutý členský štát poskytne potrebnú pomoc úradníkom povereným Komisiou, aby im umožnil vykonať ich šetrenie. Členské štáty po porade s Komisiou prijímajú v tomto smere do 1. januára 1970 potrebné opatrenia.

Článok 22

Pokuty

1. Komisia môže rozhodnutím uložiť podnikom alebo združeniam podnikov pokuty od 100 do 5 000 zúčtovacích jednotiek, ak úmyselne alebo z nedbanlivosti:

- a) poskytl nesprávne alebo zavádzajúce informácie v žiadosti podľa článku 12 alebo v oznámení podľa článku 14; alebo
- b) poskytl nesprávne informácie v odpovedi na žiadosť podľa článku 18 alebo článku 19 ods. 3 alebo 5, alebo nedodali informácie v lehote stanovenej v rozhodnutí podľa článku 19 ods. 5; alebo
- c) poskytl požadované účtovné knihy alebo obchodné záznamy v neúplnej forme počas šetrenia, podľa článku 20 alebo článku 21, alebo sa odmietli podrobiť šetreniu, ktoré bolo nariadené rozhodnutím na základe článku 21 ods. 3.

2. Komisia môže rozhodnutím uložiť podnikom alebo združeniam podnikov pokuty od 1 000 do 1 000 000 zúčtovacích jednotiek alebo sumu presahujúcu túto hranicu, avšak nie vyššiu ako je 10 % z obratu za prechádzajúci účtovný rok každého z podnikov, ktoré sa zúčastnili na porušovaní, v prípade ak úmyselne alebo z nedbanlivosti:

- a) porušil článok 2 alebo článok 8; alebo nesplnil povinnosť podľa článku 4 ods. 2 alebo

- b) porušil povinnosť uloženú podľa článku 13 ods. 1 alebo článku 14 ods. 4.

Článok 25

Pri stanovení výšky pokuty treba prihliadať na závažnosť a trvanie porušenia.

3. Použijú sa články 16 ods. 3 až 6 a článok 17.
4. Rozhodnutia podľa odseku 1 a 2 nemajú trestnoprávnu povahu.

Článok 23

Periodické sankcie

1. Komisia môže svojim rozhodnutím uložiť podnikom alebo združeniam podnikov periodické sankcie vo výške od 50 do 1 000 zúčtovacích jednotiek denne, vypočítané od dátumu uvedeného v rozhodnutí, aby ich prinútila:

- a) ukončiť s porušovaním článku 2 alebo článku 8 tohto nariadenia, ktorých ukončenie nariadila podľa článku 11, alebo splniť povinnosť uloženú podľa článku 4 ods. 2;
- b) zdržať sa akéhokoľvek konania zakázaného podľa článku 13 ods. 3;
- c) poskytnúť úplné a správne informácie požadované rozhodnutím podľa článku 19 ods. 5,
- d) podriaďiť sa šetreniu nariadenému rozhodnutím podľa článku 21 ods. 3.

2. Ak podniky alebo združenia podnikov splnia povinnosti, za porušenie ktorých im boli uložené periodické sankcie, Komisia môže stanoviť celkovú čiastku uložených periodických sankcií na nižšiu sumu, než ktorá by bola bývala uložená podľa pôvodného rozhodnutia.

3. Použijú sa články 16 ods. 3 až 6 a článok 17.

Článok 24

Preskúmania Súdnym dvorom

Súdny dvor má neobmedzenú právomoc podľa článku 172 zmluvy na preskúmanie rozhodnutí, ktorými Komisia uložila pokutu alebo periodickú sankciu, pričom Súdny dvor môže takto uvalenú pokutu alebo periodickú sankciu zrušiť, znížiť alebo zvýšiť.

Zúčtovacie jednotky

Na účely článkov 23 a 24 zúčtovacie jednotky sú tie, ktoré boli prijaté pre tvorbu rozpočtu spoločenstva v súlade s článkami 207 a 209 zmluvy.

Článok 26

Vypočutie strán a tretích osôb

1. Pred prijatím rozhodnutia tak, ako je to stanovené v článkoch 11, 12 ods. 3, druhý pododsek a 12 ods. 4, 13 ods. 3, 14 ods. 2 a 3, 22 a 23, Komisia umožní dotknutým podnikom alebo združeniam podnikov, aby sa vyjadrili k výhradám Komisie.

2. Ak to Komisia alebo príslušné orgány členských štátov považujú za potrebné, môžu tiež vypočuť iné fyzické alebo právnické osoby. Pokiaľ takéto osoby preukážu dostatočný záujem, Komisia vyhovie ich žiadostiam o vypočutie.

3. Ak Komisia mieni vydať negatívny atest podľa článku 5 alebo článku 6, uverejní zhrnutie príslušnej dohody, rozhodnutia alebo zosúladeného postupu a požiada všetky dotknuté tretie osoby, aby predložili svoje pripomienky v stanovenej lehote, ktorá však nesmie byť kratšia ako jeden mesiac. Toto uverejnenie musí zohľadniť oprávnené záujmy podnikov na ochranu ich obchodného tajomstva.

Článok 27

Služobné tajomstvo

1. Informácie získané na základe článkov 18, 19, 20 a 21 sa použijú len na účely príslušnej žiadosti alebo šetrenia.

2. Bez toho, aby boli dotknuté články 26 a 28, Komisia a príslušné orgány členských štátov, ich úradníci a iní úradníci sú povinní zachovávať mlčanlivosť, pokiaľ ide o informácie získané v dôsledku uplatnenia tohto nariadenia a ktoré sú predmetom služobného tajomstva.

3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 nebránia uverejneniu všeobecných informácií alebo prehľadov, ktoré neobsahujú informácie vzťahujúce sa k jednotlivým podnikom alebo združeniam podnikov.

Článok 28**Uverejňovanie rozhodnutí**

1. Komisia uverejňuje rozhodnutia, prijaté na základe článkov 11, 12 ods. 3, druhý pododsek, 12 ods. 4, 13 ods. 3 a 14 ods. 2 a 3.
2. Uverejnia sa mená strán a hlavná časť rozhodnutia; pričom sa zohľadnia oprávnené záujmy podnikov na ochranu ich obchodného tajomstva.

Článok 29**Vykonávacie ustanovenia**

Komisia je oprávnená prijať vykonávacie ustanovenia týkajúce sa formy, obsahu a iných náležitostí sťažností podľa článku 10, žiadostí na základe článku 12, oznámení na základe článku 14 ods. 1 a vypočutí ustanovených v článku 26 ods. 1 a 2.

Článok 30**Nadobudnutie účinnosti, existujúce dohody**

1. Toto nariadenie nadobúda účinnosť 1. júla 1968.
2. Odchylné od odseku 1, článok 8 nadobúda účinnosť v deň nasledujúci po dni uverejnenia tohto nariadenia v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*.

3. Zákaz v článku 2 sa uplatňuje od 1. januára 1969 na všetky dohody, rozhodnutia a zosúladené postupy spadajúce pod článok 2, ktoré existovali v deň účinnosti nariadenia, alebo ktoré existovali medzi týmto dňom a dňom uverejnenia tohto nariadenia v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*.

4. Odsek 3 sa neuplatňuje voči podnikom alebo združeniam podnikov, ktoré pred dňom uverejnenia tohto nariadenia v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* zrušili dohody, rozhodnutia alebo zosúladené postupy, ktorých sú stranami.

Článok 31**Preskúmanie nariadenia**

1. Do šiestich mesiacov od ukončenia diskusií s tretími krajinami, ktoré podpísali Revidovanú konvenciu pre splavovanie Rýna, Rada, na návrh Komisie, vykoná zmeny a doplnky v tomto nariadení, ktoré sa preukážu ako nevyhnutné v súvislosti so záväzkami vyplývajúcimi z Revidovanej konvencie pre splavovanie Rýna.

2. Komisia predloží Rade, do 1. januára 1971, všeobecnú správu o fungovaní tohto nariadenia a do 1. júla 1971 návrh nariadenia, aby sa uskutočnili potrebné zmeny v tomto nariadení.

Toto nariadenie je záväzné v celosti a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 19. júla 1968

Za Radu

Predseda

O. L. SCALFARO